

Què fer a Sant Pau de Segúries

1 – Sant Pau de Segúries

El lloc és esmentat ja l'any 898, i l'església el 920. Entre el 907 i el 927 se'n possessionà el monestir de Sant Joan de les Abadesses, que en conservà la jurisdicció. L'abat Pere de Soler hi establí uns solars entre 1203 i 1217, i el seu successor, Arnau de Corsavell, li concedí carta de poblament i franqueses el 1217.

El nucli antic és de carrers estrets, i modernament s'ha eixamplat per la carretera de Ripoll a Camprodon. El 1971 hom hi bastí una nova església, obra de Francesc Vayreda i Pau Monguió. L'antiga església, a llevant del nucli, fou edificada entre 1681 i 1693.

El municipi comptà amb un dels primers equips de bàsquet femení de la província de Girona, el Club Bàsquet Santpauenc, i també fou un dels primers municipis gironins en disposar d'un pavelló cobert.

2 – Església de Sant Pau de Segúries. Sant Pau Vell

D'origen romànic reedificat a principis del segle XII i demolida el 1688. L'actual temple s'acabà el 1693, de tipus barroc rural.

De planta rectangular amb tres naus, una central gran i dues laterals més petites que s'obren a la central mitjançant arcades. La nau central és coberta amb volta de canó. Pels falsos nervis d'arcs i les falses claus de volta, hom pensa que es tracta d'una falsa volta feta amb maons, i que la coberta real sigui amb cabirons de fusta coberts amb teula àrab. La separació entre les arcades de les naus laterals (quasi capelles) està formada per pilastres rematades amb una senzilla motllura, i des de cada pilastra surten els arcs de la volta. A la part de l'atri hi ha un cor tot construït en fusta. L'orientació de l'església és la de l'originària romànica, amb la porta d'accés cara al sud. El campanar, que s'aixeca sobre la porta, és molt pesat i massís.

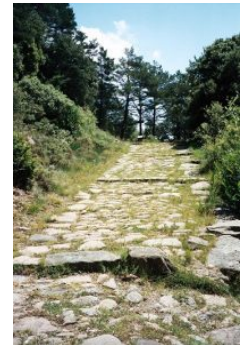

3 – La via romana

Les referències més velles d'investigacions fetes d'aquesta via daten del segle XVII. Segons aquestes, es tracta d'una via romana secundària important que cobreix el trajecte Iuncaria -Besalú - Vall de Bianya - Coll d'Ares.

El tram comprès entre els Hostalets de Sant Salvador i la cruïlla de la via amb l'antiga carretera de Capsacosta, poc abans d'entrar a Sant Pau de Segúries, pot considerar-se per les obres d'enginyeria fetes en ell i el seu estat de conservació, únic a Catalunya, només comparable amb la via que unia la Via Augusta amb la de la costa pel coll de Parpers i Mataró.

El primer tram del Capsacosta és el comprès entre els Hostalets de Sant Salvador i el cim de la carena. És sens dubte, el més espectacular i en el que es pot apreciar millor la tècnica de construcció de vies romanes.

4 – El Mariner

Llegenda del Mariner

Hi havia una vegada un mariner que vivia a prop de la costa amb la seva família. Un dia de mal temps, va venir una onada gegant que es va emportar casa seva, amb dona i fills inclosos. Es va quedar sol, sense res ni ningú. Així que va decidir agafar l'única cosa que li havia quedat, una pala de rem i marxà terres amunt. Quan va arribar a l'alçada del poble de Besalú aturà un bon home que per allí passejava i li preguntà si sabia què era allò que portava a les mans, i el bon home li digué: "això és una pala de rem, senyor". I tot seguit seguí caminant muntanyes amunt fins que va trobar un altre persona. En aquesta li tornà a preguntar el mateix a que a l'anterior però aquest li respongué: "això és una pala de forner, senyor". I aquesta resposta li agradà molt més que totes les anteriors, ja que no li recordaven tot allò que havia perdut i que tant estimava. Així que va decidir quedar-se a viure allà mateix, al poble de Sant Pau de Segúries.

Diferents versions inclosa una de Mossèn Cinto Verdguer.

5 – La Rovira

Consta de dues edificacions separades, una destinada a habitatge, i l'altra a pallissa. És d'una acusada simetria amb un cos de galeria molt fi a nivell del primer pis. No correspon a cap tipologia semblant dins la comarca. La pallissa, amb la mateixa disposició que l'habitatge, també té dobles les arcades del primer pis fent patent la càrrega cultural del conjunt. Aquest s'adapta perfectament al territori ordenant-lo d'una manera exemplar.

6 – El Peiró

El Peiró consta de dues construccions totalment diferenciades, i la principal d'elles és datada de 1899 i és un exemple de tipologia de segona residència que ja el trobem resolt en algunes obres d'en Josep Danés i Torras, com Can Huget de Vilallonga de Ter, o bé Mas Pomer, d'autor desconegut. La casa és una notable combinació de pedra i totxo. L'altra construcció és l'habitatge dels masovers d'estructura clàssica quant a pagesia. Són destacables l'accés i els jardins romàntics que porten des de la carretera de Camprodon a la casa.

7 – Església de Santa Maria de la Gràcia, a Ral

El 1388 es bastí la capella de Santa Maria de la Gràcia, que fou molt afectada, com la majoria de les seves cases, pel terratrèmol del 1425. L'actual edifici pertany a l'any 1609, i està sota la mateixa advocació. És sufragània de la de Sant Pau de Segúries.

La Ral, s'originà en 1248-50, quan el rei Jaume I adquirí aquest lloc per edificar-hi una vila on havia de residir "el veguer de les muntanyes de Camprodon". El seu veguer Ramon de Pompià li va aconsellar a causa de l'oposició de l'abat del monestir de Sant Pere de Camprodon, senyor de la vila, a admetre al veguer reial a residir a Camprodon.

Poc després la vegueria va passar a Camprodon i la Ral fou gairebé abandonada.

8 – Mas Can Falguera

Aquest mas consta de dues parts diferenciades, una destinada a segona residència, i la part posterior on hi habiten els masovers. És un conjunt de planta complicada i que no respon a cap tipologia concreta, és de destacar el mimetisme amb el terreny, i sobretot, un conjunt de solucions constructives ja experimentades en altres obres de Duran i Reynals, com la colònia Espona de Sant Joan de les Abadesses.

– Font de la Puda o Font Pudent

Cada primavera i cada tardor molta gent del municipi de Sant Pau de Segúries i de les rodalies s'acostaven a la Font de la Puda. Una font d'una olor forta i molt característica: com d'ou cloc. Allà omplien un got d'aigua i se'l bevien, doncs deien que era una aigua depurativa. Molta gent amb problemes a la pell o amb problemes urinaris omplia garrafes d'aigua i se les emportava a casa seva ja que segons ells aquestes aigües sulfuroses feien millorar el funcionament de l'organisme.

I no és estrany, a dia d'avui, trobar gent amb ampolles de plàstic vora la font. Doncs si més no, l'aigua que en surt és més pura i bona que moltes d'altres que hi ha a les ciutats.

Font de Pairó

Font del Arc

Font de la Plaça Nova

Informació extreta de:

[http://www.santpaseguries.cat/;](http://www.santpaseguries.cat/)
[http://indretsescbergueda.blogspot.com.es/;](http://indretsescbergueda.blogspot.com.es/)
[http://ca.wikipedia.org;](http://ca.wikipedia.org)

[http://www.elcami.cat/;](http://www.elcami.cat/)
[http://invarquit.cultura.gencat.cat/;](http://invarquit.cultura.gencat.cat/)

Enllaç mapa punts d'interès:

<https://drive.google.com/open?id=18YZew5eKMyFQV7Nr2INkULU-ccM&usp=sharing>

